

ninger var — som Justitsministeriet nu oplyser — ved en Fejltagelse opført i 1909 med 195,000 Kr. i Stedet for med 100,000 Kr.; dernæst medtoges 1909 et Tilskud paa 100,000 Kr. til Københavns Politi — et Tilskud, som der efter Flertallets Mening ikke er tilstrækkelig Grund til at yde*) —, endvidere de 550,000 Kr., som Kommunerne nu udreder i Delinkventomkostninger, og som man dengang forudsatte skulde overtages af Staten, samt endelig et Beløb af 650,000 Kr., som ligeledes skulde overtages af Staten, idet man tænkte at ville overføre en Del af Kommunernes Udgifter til Politiet til Staten. Om de to sidste Poster bemærker Flertallet, at det ikke anser det for »rigtigt, at Staten under dens nuværende finansielle Forhold giver Kommunerne den Lettelse, som Statens Overtagelse af en væsentlig Del af Kommunernes Politiudgifter og af alle Delinkventomkostningerne vilde medføre«. »Noget helt andet« — fortsætter Flertallet — »er det, at den nye Retsplejeordning kræver et for hele Landet fælles Opdagelsespoliti (Statspoliti)«, men et saadant er jo nu allerede oprettet (Lov 13. Maj 1911), og om dette Politi end maa forøges efter Retsplejelovens Ikrafttræden, uden at det paa det nuværende Tidspunkt er muligt at afgøre, hvor stor denne Forøgelse vil blive, vil den *derved* forvoldte Udgift dog ikke kunne begrunde, at Retsplejereformens Gennemførelse udsættes, og *da* nu Flertallet mener, at de øvrige Udgifter, der, som anført, vil blive paalagt Staten, ikke bør afskrække fra at gennemføre Reformen, *da* Kommunernes Udgifter til Retsplejen antagelig bliver uforandrede, og *da* Reformen vel vil paaføre de private Borgere nogle forøgede Udgifter (navnlig i Sagførersalær), men dette maa antages at ville opvejes ved de Fordele, som den vil bringe Borgerne, navnlig ved at fremme Rettergangen, an-

---

*) Paa dette Punkt skiller dog Borgbjerg, Jessen og Samuelsen sig ud fra Flertallet, — hvortil de i øvrigt slutter sig, da de mener, at man *enten* maa føre Retsplejeloven, som den nu engang er vedtaget, ud i Livet, *eller* ophæve den og optage et Arbejde paa Gennemførelsen af en ny Reform, hvilende paa Anklageprincippet og Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, hvilket sidste Alternativ Flertallet i Udvalget imidlertid ikke har villet være med til.